

Bruselis, 2021 07 30
COM(2021) 435 final

2021/0249 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2009/791/EB, leidžiantis Vokietijai toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 straipsnio nuostatų

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva¹) 395 straipsnio 1 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali vieningai leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo tos direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui.

Vokietijos Federacinė Respublika (toliau – Vokietija) raštu, kurį Komisija užregistravo 2021 m. vasario 19 d., paprašė leisti toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos 168 ir 168a straipsnių, kad galėtų nesuteikti teisės atskaityti PVM už prekes ir paslaugas, kurios apmokestinamojo asmens yra daugiau nei 90 % naudojamos jo arba jo darbuotojų asmeniniams tikslams ar, iš esmės, ne verslo tikslams arba neekonominei veiklai. Prie prašymo buvo pridėta šios priemonės taikymo ataskaita, kaip reikalaujama 2009 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimo 2009/791/EB² su pakeitimais, padarytais 2018 m. gruodžio 20 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2018/2060, 2 straipsnyje³.

Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, 2021 m. kovo 17 d. raštais Komisija pranešė kitoms valstybėms narėms apie Vokietijos prašymą. 2021 m. kovo 18 d. raštu Komisija pranešė Vokietijai turinti visą informaciją, kuri yra būtina prašymui įvertinti.

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

PVM direktyvos 168 straipsnyje nustatyta, kad apmokestinamasis asmuo turi teisę atskaityti PVM, mokėtiną už savo apmokestinamiesiems sandoriams įsigytas prekes ir gautas paslaugas. PVM direktyvos 168a straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išlaidų, susijusių su nekilnojamoju turtu, kuris yra apmokestinamojo asmens veiklai skirtas turto dalis ir kuris yra naudojamas ir verslo, ir ne verslo tikslais, atveju PVM atskaitomas tik už tą turto naudojimo dalį, kuri susijusi su apmokestinamojo asmens verslo tikslais. Pagal PVM direktyvos 168a straipsnio 2 dalį valstybės narės taip pat gali taikyti šią taisyklę išlaidoms, susijusioms su kitomis jų nurodytomis prekėmis, kurios yra veiklai skirtas turto dalis. 168a straipsnis į PVM direktyvą buvo įtrauktas 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2009/162/ES⁴, siekiant, kad būtų atskaitoma tik už tą faktinio naudojimo dalį, kuri susijusi su verslo tikslais, ir taip veiksmingiau taikyti principą, pagal kurį atskaita galima tik tada, kai atitinkamos prekės ir paslaugos naudojamos apmokestinamojo asmens verslo tikslais.

Pagal PVM direktyvos 395 straipsnį valstybės narės, siekdamos supaprastinti PVM surinkimo procedūrą arba užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui, gali taikyti priemones, kuriomis nukrypstama nuo PVM direktyvos nuostatų, jeigu tas priemones patvirtino Taryba.

Vokietija paprašė leisti toliau taikyti nukrypti nuo PVM direktyvos 168 ir 168a straipsnių leidžiančią priemonę, kuria leidžiama visiškai nesuteikti teisės atskaityti PVM už prekes ir paslaugas, kurios apmokestinamojo asmens yra daugiau nei 90 % naudojamos asmeniniams arba ne verslo tikslams, įskaitant neekonominę veiklą.

¹ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

² OL L 283, 2009 10 30, p. 55.

³ OL L 329, 2018 12 7, p. 20.

⁴ 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2009/162/ES, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įvairias nuostatas (OL L 10, 2010 1 15, p. 14–18).

2000 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimu 2000/186/EB⁵ šią nukrypti leidžiančią priemonę Vokietijai iš pradžių leista taikyti iki 2002 m. gruodžio 31 d., 2003 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimu 2003/354/EB⁶ ją vėl leista taikyti iki 2004 m. birželio 30 d., 2004 m. lapkričio 19 d. Tarybos sprendimu 2004/817/EB⁷ – iki 2009 m. gruodžio 31 d., o 2009 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimu 2009/791/EB – iki 2012 m. gruodžio 31 d. Pastarasis terminas 2012 m. lapkričio 13 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2012/705/ES⁸ buvo pratęstas iki 2015 m. gruodžio 31 d., 2015 m. gruodžio 10 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2015/2428⁹ – iki 2018 m. gruodžio 31 d., o 2018 m. gruodžio 20 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2018/2060¹⁰ – iki 2021 m. gruodžio 31 d.

Šiuo prašymu Vokietija pranešė Komisijai, kad taikoma nukrypti leidžianti priemonė pasitvirtino esanti labai veiksminga ir dėl jos PVM surinkimas pasidarė daug paprastesnis. Ji taip pat padeda užkirsti kelią mokesčių slėpimui ir vengimui.

Prašomas minimalus ne mažesnis kaip 10 % prekių naudojimas verslo tikslams, kad būtų galima atskaityti pirkimo PVM, yra palyginti nedidelis. Todėl, Vokietijos teigimu, šios priemonės galiojimo pratęsimas turės tik nedidelį poveikį bendrai PVM pajamų, surenkamų galutiniam vartojimo etape, sumai, taigi nedaro neigiamos įtakos Sąjungos PVM nuosaviems ištekliams.

Vokietijos teigimu, priemone sumažinama mokesčių mokėtojams ir mokesčių administratoriui tenkanti administracinė našta, nes nereikia stebėti ir koreguoti tokių prekių naudojimo verslo ir ne verslo tikslams santykio, taigi nereikia ir registruoti šių pokyčių. 10 % riba taip pat atitinka Vokietijos pajamų mokesčio teisės akto, kuriame nustatyta, kad veiklai skirtu turtu gali būti laikomos tik ne mažiau kaip 10 % verslo tikslams naudojamos prekės, nuostatas.

Nukrypti leidžiančias nuostatas paprastai leidžiama taikyti ribotą laiką, kad būtų galima įvertinti, ar speciali priemonė yra tinkama ir veiksminga. Remdamasi Vokietijos pateikta informacija, Komisija daro išvadą, kad naudojimo verslo ir ne verslo tikslams padalijimas į 10 % ir 90 % vis dar yra tinkamas pagrindas siekiant atskirti sandorius, su kuriais susijęs naudojimas verslo tikslams gali būti laikomas nereikšmingu.

Todėl aptariama specialia priemone sudaromos geresnės sąlygos ir mokesčių administratoriui, ir įmonėms, kadangi nebereikia stebėti, kaip toliau naudojamos prekės ir paslaugos, kurias įsigyjant nesuteikta teisė į atskaitą, visų pirma siejant su galimu naudojimo asmeniniams tikslams apmokestinimu pagal PVM direktyvos 16 ar 26 straipsnį arba atskaitos tikslinimais, kurių reikalaujama pagal tos direktyvos 184–192 straipsnius. Todėl tikslinga pratęsti nukrypti leidžiančios priemonės taikymo laikotarpį.

Tačiau pratęstas taikymo laikotarpis turėtų būti ribotas, kad būtų galima įvertinti, ar nepasikeitė aplinkybės, kuriomis pagrįsta nukrypti leidžianti nuostata. Todėl nukrypti leidžiančios priemonės taikymo laikotarpį siūloma pratęsti iki 2024 m. pabaigos ir paprašyti Vokietijos iki 2024 m. kovo 31 d. kartu su prašymu pratęsti priemonės taikymo laikotarpį pateikti atskaitą, į kurią būtų įtraukta taikomos padalijimo į naudojimą verslo ir ne verslo tikslams normos, kuria remiantis nesuteikiama teisė į atskaitą, peržiūra, jeigu būtų numatyta priemonę taikyti ir po 2024 m.

⁵ OL L 59, 2000 4 3, p. 12.

⁶ OL L 123, 2003 5 17, p. 47.

⁷ OL L 357, 2004 12 2, p. 33.

⁸ OL L 319, 2012 11 16, p. 8.

⁹ OL L 334, 2015 12 22, p. 12.

¹⁰ OL L 329, 2018 12 7, p. 20.

Kadangi 2009 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimas 2009/791/EB buvo priimtas prieš priimant 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyvą 2009/162/ES, kuria į PVM direktyvą buvo įtrauktas 168a straipsnis, jo pavadinime nėra nuorodos į 168a straipsnį. Todėl, siekiant pašalinti šį Tarybos sprendimo 2009/791/EB pavadinimo ir turinio neatitikimą, Tarybos sprendimo 2009/791/EB pavadinimas turėtų būti iš dalies pakeistas įtraukiant nuorodą į PVM direktyvos 168a straipsnį.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Panašias nukrypti leidžiančias nuostatas, kuriomis visiškai nesuteikiama teisė atskaityti PVM už prekes ir paslaugas, kai tos prekės ir paslaugos daugiau nei 90 % naudojamos apmokestinamojo asmens arba jo darbuotojų asmeniniams tikslams ar, iš esmės, ne verslo tikslams ar neekonominei veiklai, buvo leista taikyti kitoms valstybėms narėms (Austrijai¹¹, Nyderlandams¹²).

PVM direktyvos 176 straipsnyje nurodyta, kad Taryba nustato išlaidas, už kurias PVM neatskaitomas. Kol tokios išlaidos nenustatytos, valstybėms narėms leidžiama ir toliau taikyti išimtis, galiojusias 1979 m. sausio 1 d. Todėl yra kelios esamos padėties nekeitimo nuostatos, kuriomis ribojama apmokestinamųjų asmenų teisė į atskaitą.

Nepaisant ankstesnių iniciatyvų nustatyti taisykles, kokių rūšių išlaidoms gali būti taikomas teisės atskaityti PVM¹³ apribojimas, tokia nukrypti leidžianti nuostata yra tinkama, kol šios taisyklės bus suderintos ES lygmeniu.

Taigi siūloma priemonė atitinka galiojančias PVM direktyvos nuostatas.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

PVM direktyvos 395 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Atsižvelgiant į PVM direktyvos nuostatą, kuria grindžiamas pasiūlymas, subsidiarumo principas netaikomas.

- **Proporcingumo principas**

Šis sprendimas yra susijęs su valstybei narei jos pačios prašymu suteiktu leidimu ir nėra įpareigojamojo pobūdžio.

Atsižvelgiant į ribotą nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritį, speciali priemonė yra proporcinga siekiamam tikslui – supaprastinti PVM surinkimo procedūrą ir užkirsti kelią tam

¹¹ 2018 m. spalio 2 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1487, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2009/1013/ES, leidžiantis Austrijos Respublikai toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 ir 168a straipsnių (OL L 251, 2018 10 5, p. 33–34).

¹² 2020 m. gruodžio 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/2189, kuriuo Nyderlandams leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 ir 168a straipsnių (OL L 434, 2020 12 23, p. 1–2).

¹³ COM(2004) 728 galutinis. Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 77/388/EEB, siekiant supaprastinti pridėtinės vertės mokesčio prievolės vykdymą (OL C 24, 2005 1 29, p. 10), atsiimtas 2014 m. gegužės 21 d. (OL C 153, 2014 5 21, p. 3).

tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui. Ja neviršijama to, kas būtina šiems tikslams pasiekti.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma priemonė – Tarybos įgyvendinimo sprendimas.

Pagal Tarybos direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnį nukrypti nuo bendrų PVM nuostatų galima tik tada, kai tai vieningai leidžia Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Tarybos įgyvendinimo sprendimas yra tinkamiausia priemonė, nes jis gali būti skirtas atskirai valstybei narei.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Šis pasiūlymas grindžiamas Vokietijos pateiktu prašymu ir yra skirtas tik šiai valstybei narei.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Pasiūlymu dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo siekiama supaprastinti PVM surinkimo procedūrą leidžiant Vokietijai toliau taikyti nukrypti leidžiančią priemonę, kuria leidžiama visiškai nesuteikti teisės atskaityti PVM už prekes ir paslaugas, kurios apmokestinamojo asmens yra daugiau nei 90 % naudojamos asmeniniams arba ne verslo tikslams, įskaitant neekonominę veiklą. Ši priemonė pasitvirtino esanti tinkama ir veiksminga.

Vokietijos teigimu, šios priemonės galiojimo pratęsimas neturės neigiamo poveikio bendrai PVM pajamų, surenkamų galutiniame vartojimo etape, sumai, todėl nedaro neigiamos įtakos Sąjungos PVM nuosaviems ištekliams.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamo poveikio ES biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

Pasiūlymo galiojimas yra riboto laikotarpio ir jame numatytos laikino galiojimo sąlygos terminas – 2024 m. gruodžio 31 d.

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2009/791/EB, leidžiantis Vokietijai toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 straipsnio nuostatų

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos¹, ypač į jos 395 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 168a straipsniuose reglamentuojama apmokestinamųjų asmenų teisė atskaityti pridėtinės vertės mokestį (PVM), mokėtiną už jų apmokestinamiesiems sandoriams patiektas prekes ir suteiktas paslaugas. Vokietijai buvo leista nustatyti nukrypti leidžiančią priemonę, kuria siekiama nesuteikti teisės atskaityti PVM už prekes ir paslaugas, kai tos prekės ir paslaugos daugiau nei 90 % yra naudojamos apmokestinamojo asmens arba jo darbuotojų asmeniniams tikslams ar, iš esmės, ne verslo tikslams arba neekonominei veiklai;
- (2) iš pradžių Tarybos sprendimu 2000/186/EB² Vokietijai buvo leista nustatyti ir iki 2002 m. gruodžio 31 d. taikyti priemones, kuriomis nukrypstama nuo Tarybos direktyvos 77/388/EEB³ 6 ir 17 straipsnių; Tarybos sprendimu 2003/354/EB⁴ Vokietijai buvo leista iki 2004 m. birželio 30 d. taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnio; Tarybos sprendimu 2004/817/EB⁵ to leidimo galiojimas buvo pratęstas iki 2009 m. gruodžio 31 d.;

¹ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

² 2000 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2000/186/EB, kuriuo Vokietijos Federacinei Respublikai leidžiama taikyti priemones, kuriomis nukrypstama nuo Šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 6 ir 17 straipsnių (OL L 59, 2000 3 4, p. 12).

³ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977 6 13, p. 1).

⁴ 2003 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas 2003/354/EB, kuriuo Vokietijai leidžiama taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 17 straipsnio (OL L 123, 2003 5 17, p. 47).

⁵ 2004 m. lapkričio 19 d. Tarybos sprendimas 2004/817/EB, leidžiantis Vokietijai taikyti priemonę, nukrypstančią nuo šeštosios Direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo 17 straipsnio (OL L 357, 2004 12 2, p. 33).

- (3) Tarybos sprendimu 2009/791/EB⁶ Vokietijai buvo leista toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB 168 straipsnio. Po kelių pratęsimų šis leidimas nustos galioti 2021 m. gruodžio 31 d.;
- (4) 168a straipsnis į Direktyvą 2006/112/EB buvo įtrauktas 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2009/162/ES⁷, siekiant, kad būtų atskaitoma tik už tą faktinio naudojimo dalį, kuri susijusi su verslo tikslais, ir taip veiksmingiau taikyti principą, pagal kurį atskaita galima tik tada, kai atitinkamos prekės ir paslaugos naudojamos apmokestinamojo asmens verslo tikslais. Todėl Sprendimo 2009/791/EB pavadinime taip pat turi būti nuoroda į Direktyvos 2006/112/EB 168a straipsnį;
- (5) 2021 m. vasario 19 d. raštu Vokietija pateikė prašymą Komisijai pratęsti leidimą toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB 168 ir 168a straipsnių, kad galėtų visiškai nesuteikti teisės atskaityti PVM už prekes ir paslaugas, kurios apmokestinamojo asmens yra daugiau nei 90 % naudojamos asmeniniams arba ne verslo tikslams, įskaitant neekonominę veiklą (toliau – prašymas). Prie prašymo buvo pridėta nukrypti leidžiančios priemonės taikymo ataskaita, į kurią įtraukta padalijimo normos, taikomos teisei į PVM atskaitą, peržiūra, kaip reikalaujama Sprendimo 2009/791/EB 2 straipsnyje;
- (6) remdamasi Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, Komisija 2021 m. kovo 17 d. raštais pranešė kitoms valstybėms narėms apie Vokietijos prašymą. 2021 m. kovo 18 d. raštu Komisija pranešė Vokietijai turinti visą informaciją, kuri yra būtina prašymui įvertinti;
- (7) Vokietijos teigimu, priemonė pasitvirtino esanti labai veiksminga siekiant supaprastinti PVM surinkimą ir užkirsti kelią mokesčių slėpimui ir vengimui. Priemone sumažinama įmonėms ir mokesčių administratoriui tenkanti administracinė našta, nes nereikia stebėti, kaip vėliau naudojamos prekės ir paslaugos, kurias įsigyjant nesuteikta teisė į atskaitą. Todėl Vokietijai turėtų būti leista toliau taikyti šią specialią priemonę dar vieną ribotą laikotarpį – iki 2024 m. gruodžio 31 d.;
- (8) jeigu Vokietija mano, kad priemonės taikymą būtina pratęsti po 2024 m., iki 2024 m. kovo 31 d. ji turėtų pateikti Komisijai prašymą leisti toliau taikyti šią priemonę kartu su jos taikymo ataskaita, į kurią turėtų būti įtraukta taikomos padalijimo normos peržiūra;
- (9) ši nukrypti leidžianti priemonė neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams, gaunamiems iš PVM;
- (10) todėl Sprendimas 2009/791/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2009/791/EB iš dalies keičiamas taip:

(1) pavadinimas pakeičiamas taip:

⁶ 2009 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimas 2009/791/EB, leidžiantis Vokietijos Federacinei Respublikai toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 straipsnio nuostatų (OL L 283, 2009 10 30, p. 55).

⁷ 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2009/162/ES, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įvairias nuostatas (OL L 10, 2010 1 15, p. 14–18).

„2009 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimas, leidžiantis Vokietijos Federacinei Respublikai toliau taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 ir 168a straipsnių nuostatų“;

(2) 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Šis sprendimas nustoja galioti 2024 m. gruodžio 31 d.

Bet koks prašymas pratęsti šiame sprendime numatytos nukrypti leidžiančios priemonės taikymo laikotarpį Komisijai pateikiamas iki 2024 m. kovo 31 d.

Kartu su tokiu prašymu pateikiama šios priemonės taikymo ataskaita, į kurią įtraukta padalijimo normos, kuri remiantis šiuo sprendimu taikoma teisei į PVM atskaitą, peržiūra.“

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*